ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของกากถั่วเหลืองหมักต่อการพัฒนาของวิลไลและ สมรรถภาพการผลิตในลูกสุกรหย่านม

ผู้เขียน

นายขวัญชัย เคโชสว่าง

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สัตวศาสตร์

ดณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ. พันทิพา พงษ์เพียจันทร์ ประชานกรรมการ คร. ชาติชาย โขนงนุช กรรมการ กรรมการ

ศ. คร. สายสมร ถ้ายอง

บทคัดย่อ

ถั่วเหลืองจัคเป็นแหล่งของโปรตีนที่ดีสำหรับสุกร แต่การใช้ถั่วเหลืองดิบ หรือถั่วเหลืองที่ ไม่ผ่านกระบวนการใดๆในอาหารลูกสุกร สารต้านโภชนะที่มีอยู่จะส่งผลเสียต่อตัวสัตว์ ใน กระบวนการผลิตกากถั่วเหลืองจะผ่านความร้อนทำให้สารต้านโภชนะถูกทำลายได้ แต่ยังมีส่วน ของสารอาหารที่ย่อยยากหลงเหลืออยู่ เช่น Oligosaccharide phytate และส่วนของโปรตีนที่มี โครงสร้างซับซ้อน จึงมีการนำกากถั่วเหลืองมาผ่านกรรมวิธีโดยการหมักด้วยจุลินทรีย์ เพื่อย่อย ส่วนของโครงสร้างที่มีความซับซ้อน ให้มีขนาคโมเลกุลเล็กลงหรืออยู่ในรูปของกรคอะมิโนอิสระ มากขึ้น โดยนำมาทดลองเลี้ยงในลูกสุกรพันธุ์ลูกผสม (Large White x Landrace x Duroc) เพศผู้ 90 ตัว และเพศเมีย 90 ตัว หย่านมอายูเฉลี่ย 21 วันน้ำหนักเริ่มต้นเฉลี่ย 6.95 กก. จำนวน 180 ตัว โดย แบ่งการทคลองออกเป็น 5 กลุ่มทคลอง คือ สูตรอาหารฟาร์มปกติ (T1) สูตรอาหารฟาร์มปกติปรับ ใช้กากถั่วเหลือง 10% (T2) สูตรอาหารฟาร์มปกติปรับใช้กากถั่วเหลืองหมักนำเข้า 10% (T3) และ สูตรอาหารฟาร์มปกติปรับใช้กากถั่วเหลืองหมัก 10% และ 15% (T4 และ T5) แต่ละ Treatment มี 9 ซ้ำๆ ละ 4 ตัว ใช้เวลาทคลอง 6 สัปคาห์ โดยศึกษาความสูงและ พื้นที่ผิวของวิลไล สมรรถภาพการ ผลิตของลูกสุกร จากการทคลองพบว่ากากถั่วเหลืองหมักมีปริมาณโปรตีนโคยรวม และไขมัน โดยรวมมากกว่ากากถั่วเหลืองปกติ หลังสิ้นสุดสัปดาห์ที่ 1 ของการทดลอง พบว่าความสูงวิลไล เฉลี่ยของอาหารกลุ่ม T4 (474.70 µm) มีความสูงกว่ากลุ่ม T1, T2, T3 และ T5 (382.67 305.85 411.20 และ 435.85 μm. ตามลำคับ ที่ระคับ P<0.05) และพื้นที่ผิววิลไลเฉลี่ยกลุ่ม T3, T4 และ T5 P<0.05) สัปดาห์ที่ 2 กลุ่ม T4 (493.50 μm) มีความสูงวิลไลเฉลี่ยมากกว่า T1, T2, T3, และ T5 (422.88 324.48 438.25 และ 404.12 μm ตามลำคับ ที่ระคับ P<0.05) และพื้นที่ผิววิลไลเฉลี่ยของ กลุ่ม T3 และ T4 (0.057 และ 0.061 mm²) มากกว่ากลุ่ม T1, T2 และ T5 (0.050 0.039 และ 0.051 mm² ตามลำคับ ที่ระคับ P<0.05) ในสัปดาห์ที่ 3 ความสูงผิววิลไลเฉลี่ยกลุ่ม T3, T4 และ T5 (450.55 482.41 และ 463.77 μm ตามลำคับ) มากกว่ากลุ่ม T1 และ T2 (428.24 และ 418.20 μm ตามลำคับ ที่ ระคับ P<0.05) พื้นที่ผิววิลไลเฉลี่ยของกลุ่ม T1, T3, T4 และ T5 (0.052 0.055 0.061 และ 0.059 mm² ตามลำคับ) มากกว่ากลุ่ม T2 (0.024 mm² ที่ระคับ P<0.05) สัปดาห์ที่ 4 ความสูงเฉลี่ยของวิลไล กลุ่ม T4 (536.59 μm) มากกว่ากลุ่ม T1, T2, T3 และ T5 (461.97 417.32 487.49 และ 454.53 μm. ตามลำคับ ที่ระคับ P<0.05) พื้นที่ผิววิลไลเฉลี่ยของกลุ่ม T1, T3, T4 และ T5 (0.054 0.062 0.062 และ 0.058 mm² ตามลำคับ) มากกว่ากลุ่ม T2 (0.021 mm² ที่ระคับ P<0.05) ค่าเฉลี่ยตลอดการ ทศลองพบว่า T4 มีแนวโน้มที่ให้ค่าความสูงวิลไลเฉลี่ย (503.79 μm) และพื้นที่ผิววิลไลเฉลี่ย (0.071 mm²) มากที่สุด ในค้านสมรรถภาพการผลิต พบว่า T1, T3, T4 และ T5 มีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น (17.14 17.89 16.64 และ 17.20 กก ตามลำคับ) มากกว่า T2 (16.17 กก) อย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) อัตรา แลกเนื้อ (F: G) ของ T3 (1.71) มีค่าค่ำกว่า T1, T2, T4 และ T5 อย่างมีนัยสำคัญ (1.84 1.90 1.87 และ 1.81 ตามลำคับ ที่ระคับ P<0.05)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title

Effects of Fermented Soybean Meal on Villi Development and

Productive Performance in Weaned Pigs

Author

Mr. Khuanchai Dechoswang

Degree

Master of Science (Agriculture) Animal Science

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Puntipa Pongpiachan

Chairperson

Dr. Chartchai Khanongnuch

Member

Prof. Dr. Saisamorn Lumyong

Member

Abstract

Soybean is a good protein source in pig diet, but the use of raw soybean or unprocessed soybean can have an adverse effect. However, after being subjected to fermentation process by using microorganisms which digest the complex structure of nutrients, absorption in piglets' digestive tract can be improved. The experiment used 180 weaned piglets (Large White x Landrace x Duroc, 90 male and 90 female), with average age of 21 days and 6.95 kg. of initial body weight. The piglets were randomly selected and assigned to 5 treatments, T1-T5 (4 piglets per treatment with 9 replicates) and the time trial was 6 weeks. In the experiment, T1 was fed a Standard-farm diet, T2 was dietary 10% Soybean meal (10% SBM), T3 was dietary 10% Imported-fermentedsoybean meal (10% IFSBM), T4 and T5 were dietary 10% and 15% Fermented-soybean meal, respectively (10% and 15% FSBM). Analysis indicated that FSBM contained higher crude protein and crude fat than the SBM. The results showed that on the first week, the average villus height of T4 (474.70 µm) was greater than that of T1, T2, T3 and T5 (382.67, 305.85, 411.20 and 435.85 μm, respectively, P<0.05). The average villi surface areas of T3, T4 and T5 (0.050, 0.060 and 0.053 mm², respectively) were higher than that of T1 and T2 (0.040 and 0.025 mm², respectively, P<0.05). In week 2, the average villi height of T4 (493.50 μm) was greater than that of T1, T2, T3 and T5 (422.88, 324.48, 438.25 and 404.12 μm, respectively, P<0.05). The average villi surface areas of T3 and T4 (0.057 and 0.061 mm²) were higher than those of T1, T2 and T5 (0.050, 0.039

and 0.051 mm², respectively, P<0.05) In week 3, the average villi height of T3, T4 and T5 (450.55, 482.41 and 463.77 μ m, respectively) were greater than that of T1 and T2 (428.24 and 418.20 μ m, P<0.05) and average villi surface areas of T1, T3, T4 and T5 (0.052, 0.055, 0.061 and 0.059 mm², respectively) were higher than that of T2 (0.024 mm², P<0.05) In week 4, the average villi height of T4 (536.59 μ m) was greater than that of T1, T2, T3 and T5 (461.97, 417.32, 487.49 and 454.53 μ m, respectively, P<0.05) while the average villi surface areas of T1, T3, T4 and T5 (0.054, 0.062, 0.062 and 0.058 mm², respectively) were higher than that of T2 (0.021 mm², P<0.05). However, the overall average of villi height and villi surface area of T4 (503.79 μ m. and 0.071 mm².) were highest. The total weight gains of T1, T3, T4 and T5 (17.14, 17.89, 16.64 and 17.20 kg/piglet, respectively) were higher than the T2 (16.17 kg/piglet, P<0.05). Feed conversion ratio of T3 (1.71) was significantly more effective than T1, T2, T4 and T5 (1.84, 1.90, 1.87 and 1.81, respectively, P<0.05).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved